

ת"פ 31580/02/16 - מדינת ישראל נגד ר מ מ

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 31580-02-16 מדינת ישראל נ' מ
ת"פ 523-12-16 מדינת ישראל נ' מ
ת"פ 25381-11-16 מדינת ישראל נ' מ
ת"פ 23612-09-16 מדינת ישראל נ' מ
ת"פ 53534-08-16 מדינת ישראל נ' מ
ת"פ 52440-02-16 מדינת ישראל נ' מ
ת"פ 46258-02-16 מדינת ישראל נ' מ
ת"פ 31696-02-16 מדינת ישראל נ' מ
ת"פ 31676-02-16 מדינת ישראל נ' מ
ת"פ 37112-01-17 מדינת ישראל נ' מ

בפני כבוד השופט יוסי טורס
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ר מ מ

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם שלפני נותן את הדין על שורה ארוכה של עבירות רכוש. העבירות בוצעו במועדים שונים, והן קובצו בעשרה כתבי אישום, אותם צירף הנאשם במסגרת כתב אישום זה. להלן, אפרט את כתבי האישום והעבירות בהתאם לסדר כרונולוגי של מועד ביצוע העבירה.

- **ת"פ 52440-02-16**, בו הורשע הנאשם בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין") בכך שביום 3.1.15 גנב שעון יד בשווי ₪ 450 מחנות תכשיטים.

- **ת"פ 46258-02-16**, בו הורשע הנאשם בעבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, בכך שביום 22.10.15 גנב טלפון נייד מסוג נקסוס LG השייך למתלוננת, בזמן ששהתה בסניף של ביטוח לאומי. כן הורשע הנאשם במקרה זה בהחזקת סם מסוג חשיש במשקל 0.61 גרם, לשימוש עצמי. הנאשם נתפס בכף והמכשיר הושב לבעליו.

עמוד 1

- **ת"פ 31580-02-16**, בו הורשע הנאשם ב-3 עבירות גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, בכך שביום 27.10.15 גנב ברז בשווי (נטען) של 4979 ₪ לאחר שהוציא אותו מארזתו והכניסו לכיסו; ביום 29.10.15 נכנס למשרדו של מנהל אותה חנות וגנב משולחנו עכבר אלחוטי; וכן ביום 2.11.15 גנב מעמד אוניברסאלי לטלפון סלולרי מחנות נוחות בתחנת דלק.
- **ת"פ 37112-01-17**, בו הורשע הנאשם בשתי עבירות גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, בכך שגנב שני מכשירי "טאבלט" במועדים שונים מאותה תחנת דלק. שווי כל מכשיר הוא 239 ₪.
- **ת"פ 31696-02-12** (התיק המוביל) בו הורשע הנאשם בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, בכך שביום 12.11.15 גנב מחנות נוחות בתחנת דלק, בושם בשווי 59 ₪.
- **ת"פ 31676-02-16**, בו הורשע הנאשם בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, בכך שביום 4.1.16, גנב פרטי לבוש מהמשביר לצרכן בשווי 1098 ₪ ונתפס בכף.
- **ת"פ 53534-08-16**, בו הורשע הנאשם בשלוש עבירות גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, בכך שביום 1.3.16 גנב מוצרים מהסופר פארם בקרית ים בסך של 113.8 ש"ח; ביום 17.3.16 גנב ביגוד ומוצרים שונים מהמשביר לצרכן בשווי 1652.3 ₪; וביום 30.4.16 גנב בשמים בשווי 1431.9 ₪ מהסופר פארם בקרית אתא. אין מחלוקת שכל הרכוש הוחזר לבעליו.
- **ת"פ 23612-09-16**, בו הורשע הנאשם בגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, בכך שביום 5.9.16, גנב כרטיסי גירוד בשווי של 2000 ₪.
- **ת"פ 25381-11-16**, בו הורשע הנאשם בגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, בכך שביום 3.11.16, גנב אופניים ששוויים מוערך בכ-2000 ₪.
- **ת"פ 532-12-16**, בו הורשע הנאשם בעבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; החזקת כלי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק העונשין; וכן והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, בכך שביום 27.11.16 גנב מכשיר טלפון נייד מסוג איפון 6S מחנות בה שהתה המתלוננת וזאת תוך שהוא מפר את תנאי השחרור שהוטלו עליו. הרכוש הוחזר בהמשך למתלוננת לאחר שהנאשם מסר למשטרה את פרטי החנות לה מכר את המכשיר. כן צוין בכתב האישום שביום 29.11.16, נתפס הנאשם כשברשותו מברג, קטר ומכפתיים, שהם כלי פריצה, וזאת מבלי שהיה בידו הסבר סביר לכך.

תסקיר שירות המבחן

2. לבקשת הנאשם הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. מהתסקיר עלה כי הנאשם גדל בתנאים נוחים ונורמטיביים ועד סיום שירותו הצבאי תפקד כראוי. לאחר שחרורו, אובחן הנאשם כסובל ממאניה דפרסיה והוא אושפז במספר הזדמנויות. בנוסף התמכר הנאשם לסמים. כיום הנאשם גרוש, ילדיו אינם בקשר עמו, וכך גם בני משפחתו המורחבת. שירות המבחן התרשם מאדם שאינו בעל דפוסי התנהגות עבריינית, או אנטי סוציאלית, ואשר התמודד לאורך השנים עם משברים נפשיים רבים ובדידות. עם זאת, למרבה הצער, הנאשם אינו מקפיד על טיפול במצבו ואף אינו ער לבעיית ההתמכרות ממנה הוא סובל. לאור כך העריך שירות המבחן שקיימת סבירות גבוהה להישנות עבירות, ובשל סירובו להיעזר בגורמים טיפוליים, לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו.

חוות הדעת הפסיכיאטרית

3. כאמור, הנאשם סובל ממחלת נפש ומשכך התבקשה בעניינו חוות דעת. מחוות הדעת עלה כי הנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. עם זאת צוין כי הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית משנת 1991, הוא סובל מהפרעה אפקטיבית דו קוטבית ובעברו ארבעה אשפוזים. הפסיכיאטר המליץ על המשך טיפול ומעקב מרפאתי.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנה למספר הרב של כתבי האישום והעבירות בהן הורשע הנאשם. לדבריו על אף שמרבית המעשים נעשו ללא תחכום, חלקם כללו מפגש עם המתלוננים ונגנב ציוד בשווי לא מבוטל. נטען כי יש לראות בכל אחד מכתבי האישום אירוע נפרד ולקבוע בגינו מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי שיש להטיל על הנאשם, ביקשה המאשימה להטיל עונש כולל "הגדול מסכום חלקיו". בעניין זה הפנתה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 8 הרשעות קודמות וכן לאמור בתסקיר ביחס לסיכויי הישנות עבירות. לאור כך, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר כולל שלא יפחת מ-30 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת שני מאסרים מותנים במצטבר, תשלום התחייבות וכן הטלת התחייבות נוספת.

5. ב"כ הנאשם הפנתה להודאתו של הנאשם בתיקים הרבים ולזמן השיפוטי שנחסך עקב כך. נטען כי הגניבות נעשו ללא כל תחכום, או שימוש באלימות וכי הנזק שנגרם אינו רב לאור כך שרוב הרכוש הוחזר לבעליו. עוד ביקשה הסנגורית להביא בחשבון את מצבו הנפשי של הנאשם לצורך קביעת המתחם. בעניין זה נטען כי לאור העובדה שמדובר בשיטת גניבה זרה, מתקיים מבחן הקשר ההדוק ויש לקבוע מתחם עונש אחד לכל כתבי האישום, הנע בין צו של"צ ועד מספר חודשי מאסר בפועל. בהתייחסה לעונש הראוי, הפנתה ב"כ הנאשם לנסיבות חייו הקשות של הנאשם הכוללות את גירושיו; בדידותו; מצבו הנפשי; ומצבו הכלכלי הקשה שהוביל אותו לביצוע מעשים אלו "על מנת לשרוד ולספק לעצמו צרכים בסיסיים..". ביחס לתסקיר שירות המבחן, הפנתה הסנגורית לכך שמדובר בנאשם ללא מאפייני אישיות עברייניים, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי ובשל מצבו הרפואי וכוחותיו הדלים אינו מצליח להשתלב בטיפול כיום. מכאן ביקשה הסנגורית

להטיל עליו עונש מאסר מתון. ביחס למאסרים המותנים נטען כי הפרת הצו במסגרת ת"פ 532-12-16, אינה מפעילה את המאסר המותנה שהוטל במסגרת ת"פ 55746-03-15 וזאת בשל האופן בו נוסח התנאי. לחילופין ביקשה ההגנה ששני המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם יופעלו באופן חופף זה לזה וכי ההתחייבות תשולם לאחר סיום תקופת המאסר. כן ביקשה הסנגורית להימנע מהטלת קנס בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו. לדבריו מאז גירושו היה במסלול של "הרס עצמי" (כהגדרתו) וכיום הוא מבקש לתקן את דרכיו ואף לקחת חלק בחיי ילדיו.

דין והכרעה

7. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין, גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. בענייננו המאשימה טענה כי יש לראות בכתבי האישום אירועים נפרדים ואילו ב"כ הנאשם טענה כי יש לראותם כאירוע אחד.

8. דעתי כדעת המאשימה בעניין זה. ענייננו עוסק בקיבוצם המקרי של עשרה כתבי אישום לכדי גזר דין אחד, וזאת בשל בקשת ההגנה. משכך, על פני הדברים קשה להלום אפשרות שמדובר באירוע אחד, אם כי כמובן אין מדובר בנתון השולל - כשלעצמו - אפשרות שאכן מתקיים מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)). לכן מתבקשת בדיקה מהותית, אליה אפנה כעת.

9. בענייננו, המכנה המשותף למרבית העבירות שביצע הנאשם, הוא שמדובר בעבירות גניבה בשיטה דומה יחסית, היינו הגעה למקום פלוני, ניצול שעת כושר ונטילת החפץ. עם זאת, מדובר באירועים אשר בוצעו בזמנים שונים, במקומות שונים ומרוחקים, כלפי קורבנות רבים ומגוונים ומבלי שקיימת בבסיסם תכנית עבריינית מוגדרת אחת (ע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל (23.9.14)). אכן, ניתן לזהות "תכנית עבריינית" דומה והיא הנטייה לביצוע גניבות ואפשר שגם מאותו מניע (צורך בסמים וקושי כלכלי). ואולם, מדובר בטיעון מופשט משהו, ובנסיבות העניין ולאור ריחוק הזמן בין האירועים; הקורבנות השונים; והמקומות השונים והמגוונים בהם בוצעו המעשים, אינני סבור שדי בכך כדי לקיים את מבחן הקשר ההדוק. בעניין דומה ציין בית המשפט המחוזי כי "עצם העובדה שהנאשם מתפרנס מעבירות רכוש, כאשר הרכוש שהושג בעבירה נמכר ותמורתו משמשת לרכישת סמים, או כי ביצע את העבירות דנן נגד כל אחת מהמתלוננות במסגרת "קריז" אחד או יותר, אינה יכולה להיחשב תכנית עבריינית אחת לכן, יעמוד כל מתחם בפני עצמו" (ת"פ (מח' חי') 40168-08-15 מדינת ישראל נ' יבדאיב (17.4.16)). לדיון מעמיק בנושא ראו גם ע"פ 5668/13 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.16); להלן - "עניין מזרחי".

10. מכאן שלא התקיים מבחן הקשר ההדוק ויש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מכתבי האישום. אציין כי מקובל עלי שביחס לכל כתב אישום, יש לקבוע מתחם אחד גם כאשר קיימות בו מספר עבירות, שכן בכל כתב אישום קיים אירוע אחד, בשל התקיימותו של מבחן הקשר ההדוק. עם זאת, אציין כבר עתה שייקבעו מתחמים זהים לכל "קבוצת עבירות דומות" ויוטל בסופו של דבר עונש אחד כולל בגין כל העבירות (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין; עניין מזרחי, סעיף 2 לפסק דינה של כב' הנשיאה נאור).

11. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** אין צורך להרחיב בדבר הערכים המוגנים שבבסיס עבירת הגניבה. המדובר בפגיעה בקניינם של המתלוננים וכן בביטחונם האישי. ביחס לעבירה של הפרת הוראה חוקית, מדובר בערכים של שמירה על מוסד השחרור בערובה, בטחון הציבור ופגיעה באמון שניתן לנאשם על ידי בית המשפט.

12. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

תכנון מוקדם - קשה לזהות תכנון מוקדם בעבירות המפורטות בכתבי האישום, אלא מדובר יותר בניצול שעת כושר. ואולם, ריבוי המקרים מלמד כי הנאשם נהג לתור אחר שעת כושר זו, ומכאן שיש לראות בכך סוג של תכנון מוקדם.

הנזק שנגרם בעבירה - ברוב המקרים מדובר בגניבות של פריטים בעלי ערך מועט יחסית. בשני מקרים מדובר היה בסכומים שהוערכו ב- 2000 ₪ ו- 5,000 ₪ אך רוב המקרים עסקו בגניבות של פריטים בשווי נמוך הרבה יותר. עם זאת, בשני מקרים גנב הנאשם טלפונים סלולריים לגביהם צוין לא אחת כי בימינו, מכשיר טלפון חכם אינו עוד מכשיר טלפון בלבד, אלא מחשב המכיל מידע רב על אודות בעליו. גניבה של מכשיר מסוג זה, אפוא, מגלמת בתוכה פוטנציאל נזק של ממש, לא רק בהיבט הכלכלי אלא היא כוללת היבטים של פגיעה קשה בפרטיות, בשל התכנים השמורים בו, ולעיתים נדרש אף שחזור של החומר האבוד (ע"פ 8627/14 נתן דבראש **דביר נ' מדינת ישראל** (14.7.15)). עם זאת יצוין כי בשני המקרים בהם גנב הנאשם מכשיר סלולרי חכם, הם הוחזרו לבעליהם. בפעם אחת נתפס הנאשם בכף ובאחרת מסר פרטים למשטרה אשר סייעו בידה להשיב את המכשיר לבעלים.

הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - בעניין זה מקובל עלי שלא בצע כסף הביא את הנאשם לביצוע הגניבות, אלא הצורך בסמים ומצבו הכלכלי הקשה. כפי שיתואר להלן, דעתי היא שאף עליבותו ומצבו הנפשי סייעו לקבלת החלטות שגויות אלו.

מצבו הנפשי של הנאשם - נתון נוסף שיש להביאו בחשבון לצורך קביעת המתחמים השונים עניינו במצבו הנפשי של הנאשם. אמנם, הנאשם נושא באחריות פלילית למעשיו, אך דומה כי הוכח ברמה הנדרשת שלמצבו הנפשי הייתה השפעה על התנהגותו ועל יכולתו להימנע מהמעשים (סעיף 40ט(7) לחוק העונשין). כאמור, הנאשם סובל מהפרעה אפקטיבית דו-קוטבית בגינה הוא מוכר למערכת הפסיכיאטרית ובעברו מספר אשפוזים ואף ניסיונות אובדניים על רקע זה. דעתי היא שקיים קשר סיבתי ברור בין מצב נפשי (בלתי מטופל זה) לבין ביצוע העבירות. לכן, נושא זה יובא בחשבון, במידה הראויה, לצורך קביעת גבולות המתחם (ע"פ 1865/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.1.16)); רע"פ 6640/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.14); ע"פ 1727/14 **מימון נ'**

מדינת ישראל (6.1.15); ת"פ (מח'י-חי) 11776-08-14 מדינת ישראל נ' יפרח (9.10.16).

13. **מדיניות הענישה:** הגם שקבעתי שמדובר באירועים נפרדים, שיש לקבוע לגבי כל אחד מתחם נפרד, אין להתעלם מהנסיבות הדומות יחסית של האירועים ומכאן שנכון לקבוע מתחמים נפרדים אך זהים. אמנם מדובר בגניבות הנעות בין פריטים השווים עשרות שקלים בודדים ועד מקרה אחד בו דובר היה בברז שנטען ששווי כ- 5,000 ₪, אך לא ראיתי להפריד בין המתחמים השונים בשל גובה הסכום והנושא יובא בחשבון בקביעת העונש הכולל. אציין עוד שלא אחת לא ננקב בסכומים ברורים, אלא צוין כי הם "לטענת" המתלונן. עם זאת, ביחס לגניבת הטלפונים הסלולריים ראוי לקבוע מתחם שונה, בשל חומרתו היחסית של אירוע מסוג זה, כפי שפורט לעיל.

14. ביחס לגניבות "הרגילות" - עבירות אלו נידונות לרוב בבתי משפט השלום וקיימת קשת רחבה של ענישה בעניין, אשר גבולה העליון הוא מספר חודשי מאסר בודדים, במקרים בהם מדובר ברצידיביזציות ללא תקנה. ראו למשל עפ"ג 17016-02-14 **אבוקסיס נ' מדינת ישראל (6.4.14)**, בו נדחה ערעורו של הנאשם על חומרת עונשו - 18 חודשי מאסר בפועל (4 חודשי מאסר בגין גניבה של 8 בקבוקי בושם מהסופר פארם והיתר הפעלה של מאסרים מותנים); ת"פ (פ"ת) 28425-02-13 **מדינת ישראל נ' דריבין (4.11.13)**, בו הוטל על הנאשם חודשיים מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה בגין גניבה של בושם מחנות סופר פארם.

15. ביחס לגניבת מכשירי טלפון חכמים, הרי שהפסיקה בעניין זה מחמירה מעט יותר, מהנימוקים שפורטו לעיל. ראו בעניין זה רע"פ 6365/13 **יפים קליינר נ' מדינת ישראל (23.9.13)**, בו נדחתה בקשת רשות ערעור ביחס לעונש מאסר של 4 חודשים שהוטל על מי שהורשע בגניבת מכשיר טלפון סלולרי; עפ"ג 25337-07-11 **מדינת ישראל נ' אבו סביטאן (7.9.11)** בו הוחמר עונשו של אדם שגנב תיק וטלפון סלולרי, משישה חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר; ת"פ 20795-09-15 **מדינת ישראל נ' חוסין (9.2.16)**, בו הוטל על נאשם 12 חודשי מאסר בפועל בגין גניבה של שלושה מכשירי טלפון סלולריים מחולים בבית חולים (הנאשם צירף גם תיק של גניבת רכוש נוסף).

16. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחמי הענישה בענייננו הם כדלקמן:

- **ת"פ 46258-02-16 ו- ת"פ 532-12-16** (גניבת מכשירי טלפון חכמים) - ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

- **ביתר התיקים** - מקנס ועד מספר חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

17. ההגנה מסכימה שאין בסיס למסקנה בדבר סיכויי שיקומו של הנאשם בשלב זה ומכאן שעל עונשו להיגזר בגדרי מתחמי הענישה שנקבעו. דברים אלו נאמרים בצער, שכן ראוי היה בעיני שהנאשם היה משנס מותניו ומגייס את עצמו לצורך הליך טיפולי שהיה בו להטיב עמו ועם הציבור. ואולם הנאשם לא היה מעוניין בהליך טיפולי כלשהו, ודומה בעיני שהדבר נובע מהיעדר כוחות נפש לכך בשלב זה של חייו. מכאן שאין מנוס, במיוחד לאור קיומם של מאסרים מותנים חבי הפעלה, מהטלת עונש מאסר בפועל.

18. עם זאת, מספר נתונים משמשים לקולה בעניינו של הנאשם. ראשית, הודאתו בהזדמנות הראשונה ובמספר רב של תיקים. שנית, התרשמותי כפי שעלתה במהלך ניהול המשפט, כי הנאשם חש רגשות בושה ממעשיו (והמצב אליו הגיע) וחרטתו היא כנה. שלישית, באחד המקרים הנאשם מסר פרטים למשטרה שהיו בהם לסייע לה להחזיר למתלוננת את מכשיר הטלפון הסלולרי שנגנב ממנה. כמו כן אביא בחשבון לקולה את מצבו הנפשי של הנאשם ונסיבותיו האישיות ואת הקושי שייגרם לו בשל עונש המאסר שיוטל עליו.

19. מנגד, יובא בחשבון לחומרה עברו הפלילי של הנאשם הכולל מספר עבירות איומים, אלימות והפרת הוראה חוקית, אם כי עבירת גניבה אחת בלבד (משנת 2015).

20. ביחס למאסרים המותנים, הסכימה הסנגורית שיש להפעיל את המאסר המותנה בן 3 חודשים וטענה רק ביחס למאסר המותנה האחר. במקרה זה הוטלו על הנאשם 4 חודשי מאסר מותנה לבל יעבור "עבירת אלימות מילולית או עבירה של הפרת צו בימ"ש...". בעניינו, הורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית, בהתאם לסעיף 287(א) לחוק העונשין, שהתבטאה בהפרת תנאי שחרור שנקבעו על ידי בית המשפט. ברי אפוא שמדובר בהפרה של "צו בית משפט" והתנאי הוא בר הפעלה.

21. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **7 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים:

; 4.1.16-5.1.16

; 22.10.16-26.10.16; 9.9.16-15.9.16; 30.4.16-1.5.16; 17.1.16-19.1.16

; 7.11.16-15.11.16; מיום 29.11.16 ועד היום.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים מת.פ 20068-08-15

(בית משפט שלום קריות) מיום 3.5.16 וזאת באופן מצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי.

ג. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים מת.פ 55746-03-15

(בית משפט שלום-קריות) מיום 30.4.15 וזאת באופן מצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי.

סה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו כמפורט לעיל.

ד. אני מורה על תשלום ההתחייבות שהוטלה על הנאשם במסגרת ת.פ. 30882-08-12 בסך 2000 ₪. הסכום ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים, כאשר התשלום הראשון ישולם 30 יום לאחר שחרורו ממאסר; היות וההתחייבות הפכה לקנס, אני קובע 7 ימי מאסר חלף הסכום הנ"ל.

ה. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו, כל עבירת רכוש שמהותה שליחת יד ברכוש הזולת, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ו. בשל מצבו הכלכלי של הנאשם והעובדה שהוריתי על תשלום ההתחייבות, אני נמנע מהטלת קנס.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אדר תשע"ז, 19 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.